

У. ПАМ'ЯТАЄМО

ДО 80-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІЩУКА СТЕПАНА ІВАНОВИЧА (1937–2017)

У грудні 2017 р. виповнилося 80 років від дня народження українського економіко-географа, доктора географічних наук, професора кафедри економічної та соціальної географії Київського національного університету імені Тараса Шевченка – Іщука Степана Івановича.

Народився 13 грудня 1937 р. у с. Івча Літинського району Вінницької області.

У 1959 р. закінчив Львівський державний університет ім. І. Я. Франка за спеціальністю "Економічна географія".

1959–1965 рр. – старший лаборант, завідувач кабінету, асистент кафедри політичної економії Львівського університету.

1965–1968 рр. – аспірант Сектору географії АН України.

У 1968 р. захистив кандидатську дисертацію "Територіальна спеціалізація і виробничі зв'язки промисловості" за спеціальністю "Економічна географія СРСР" (науковий керівник – член-кор. АН України, д-р геогр. наук М. М. Паламарчук).

1968–1970 рр. – молодший науковий співробітник Сектору географії АН України.

Із 1970 р. – старший викладач, із 1978 р. – доцент, із 1997 по 2016 рр. – професор кафедри економічної і соціальної географії географічного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка.

У 1996 р. захистив докторську дисертацію "Виробничі комплекси: територіальна і комплексно-пропорційна організація" за спеціальністю 11.00.02 "Економічна та соціальна географія".

Читав курси: "Географія промислових комплексів", "Географічна комплексологія", "Основи теорії суспільної географії", "Географія промислових комплексів України".

Наукові інтереси: територіальна організація виробництва, методологія і методика аналізу промислових комплексів, регіональна промислова політика, розміщення продуктивних сил.

Основні наукові праці: "Географія промислових комплексів" (1993), "Вивчення економічного районування СРСР у школі" (1988), "Територіально-виробничі комплекси і економічне районування" (1996), "Розміщення продуктивних сил (теоретико-методологічні основи)" (1997), "Розміщення продуктивних сил: теорія, методи, практика" (4-те вид., 2000–2006), "Розміщення продуктивних сил і територіальна організація виробництва" (2002), "Промислові комплекси України: наукові основи територіальної організації" (2003); співавтор монографій і підручників: "Комплексное планирование социально-экономического развития города" (1980); "Географія Української РСР" (1982), "Агропромисловий комплекс сьогодні" (1985), "Економіко-географічний комплекс крупного города" (1989), "Київська господарська агломерація: досвід регіонального менеджменту" (2005), "Суспільно-географічні основи раціонального природокористування" (2006).

Заслужений діяч науки і техніки України (2009).

Помер 16 листопада 2017 р. у Києві.

ДО 80-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МЕЛЬНИЧУКА ІВАНА ВАСИЛЬОВИЧА (1937–2008)

У серпні 2017 р. виповнилося 80 років від дня народження професора, доктора географічних наук, відомого українського палеогеографа та геоморфолога Мельничука Івана Васильовича.

Народився 19 серпня 1937 р. у м. Клайпеда (Литва), дитинство провів у с. Залуч у Польщі (нині – Коломийський район Івано-Франківської області).

По закінченні школи працював на посаді голови райкому спорткомітету м. Коломия Станіславської області.

1956–1961 рр. – студент географічного факультету Чернівецького державного університету (тепер – національний університет імені Юрія Федьковича). Учасник освоєння цілинних та перелогових земель у Казахській РСР (1958).

1961–1964 рр. – учитель географії, директор середньої школи с. Шилівці Хотинського району Чернівецької області.

1965–1968 рр. – аспірант, 1968–1971 рр. – молодший науковий співробітник Інституту геологічних наук АН УРСР.

У 1969 р. – захистив кандидатську дисертацію "Фауна молюсків антропогенних відкладів Лівобережжя Середнього Придніпров'я" (науковий керівник – д-р геол.-мінералог. наук М. Ф. Веклич), кандидат геолого-мінералогічних наук.

1971–1972 рр. – молодший науковий співробітник Сектору географії Інституту геофізики АН УРСР.

1972–1981 р. – старший науковий співробітник цього інституту.

1981–1991 рр. – учений секретар Відділення географії Інституту геофізики АН УРСР.

1991–1994 рр. – доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1994 р. в Інституті географії АН України захистив докторську дисертацію *"Реконструкція плейстоценових ландшафтів і клімату басейнів Дніпра, Дністра і Дунаю"*, доктор географічних наук.

1994–2002 р. – завідувач кафедри геоморфології та палеогеографії географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

1997–2004 рр. – професор кафедри геоморфології та палеогеографії.

Читав курси: *"Загальна та історична геологія"*, *"Основи палеогеоморфології"*, *"Палеоландшафтознавство"*, *"Палео-географія антропогена"*, *"Основи наукових досліджень"*.

Наукові інтереси: палеогеографія, четвертинна геологія і палеонтологія, стратиграфія й палеокліматологія, географічне краєзнавство. Учасник і керівник багатьох наукових експедицій по території України, Росії, Білорусі, Молдови.

Автор і співавтор шести монографій, понад 150-ти наукових праць, зокрема: *"Розвиток антропогенових ландшафтів і клімату країн Центральної та Південно-Східної Європи"* (1995), *"Деякі теоретичні питання розвитку ландшафтів України в антропогені"* (1995), *"До прогнозу розвитку ландшафтів на найближчу та віддалені перспективи"* (1999), *"Зміни клімату в антропогені"* (2002), *"Палеоландшафти України в антропогені"* (2004).

Віце-президент Українського географічного товариства (2000–2004).

Нагороджений медаллю *"За освоєння цілинних і перелогових земель"* (1956).

Помер 26 червня 2008 р. у Києві.

ДО 70-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОГОРОДНІКОВА ВОЛОДИМИРА ІВАНОВИЧА (1947–2006)

У серпні 2017 р. виповнилося 70 років від дня народження доктора географічних наук, відомого українського геолога Огороднікова Володимира Івановича.

Народився 24 серпня 1947 р. у м. Мурманськ (Росія).

Закінчив географічний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка у 1970 р.

1970–1973 рр. – інженер Інституту геологічних наук АН УРСР.

У 1973 р. – старший інженер Інституту гідробіології АН УРСР.

1973–1974 рр. – старший інженер-геолог інститутів "Укрдіводгосп" та "УкрНДІпроект".

1974–1977 рр. – аспірант геологічного факультету Ленінградського державного університету ім. А. О. Жданова.

У 1977 р. – захистив кандидатську дисертацію *"Сучасне осадконакопичення на шельфі Чукотського моря"* (науковий керівник – д-р геол.-мінералог. наук М. В. Логвиненко).

1977–1987 рр. – молодший, старший науковий співробітник Інституту геологічних наук АН УРСР.

1987–1994 рр. – старший, провідний науковий співробітник НДЧ географічного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка.

1994–2002 рр. – доцент кафедри геоморфології та палеогеографії.

У 2001 р. – в Інституті геологічних наук НАН України захистив докторську дисертацію *"Сучасний седиментогенез у внутрішньоконтинентальних басейнах гумідної зони"* за спеціальностями 04.00.10 "Геологія океанів і морів" та 04.00.21 "Літологія".

2002–2005 рр. – професор кафедри землезнавства та геоморфології.

З 2005 р. – старший науковий співробітник НДЛ ландшафтної екології та аерокосмічного моніторингу довкілля.

Читав курси: *"Геоморфологія дна морів і океанів"*, *"Динамічна та регіональна геоморфологія"*, *"Літологія та фаціальний аналіз"*, *"Геологія родовищ корисних копалин світу"*.

Наукові інтереси: сучасний субаквальний седиментогенез, комплексне вивчення морських та континентальних акваторіальних гідроекосистем.

Автор понад 150-ти наукових праць, зокрема співавтор *"Геологія шельфа Української ССР"*, томи *"Твёрдые полезные ископаемые"* і *"Литология"* (1983), *"Гидротехническое строительство мира и окружающая среда"* (2002); 16 науково-дослідних звітів.

Брав участь у багатьох океанографічних експедиціях у північних, далекосхідних і південних морях та у спеціалізованих дослідженнях із вивчення берегової зони морів і седиментації у водосховищах, озерах та лиманах України. Проводив експедиційні роботи на Україні, Європейському Заполляр'ї, Прибалтиці, Чукотці та Далекому Сході, на шельфі Румунії та Болгарії.

Помер 5 вересня 2006 р. на робочому місці.

**ДО 45-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ШИШАЦЬКОГО ВІКТОРА БОРИСОВИЧА
(1972–2009)**

У липні 2017 р. виповнилося 45 років від дня народження кандидата географічних наук, доцента, відомого українського економіко-географа Шишацького Віктора Борисовича.

Народився 10 липня 1972 р. у м. Пирятин Полтавської області.

У 1994 р. закінчив Київський університет імені Тараса Шевченка за фахом "Соціо-економікогеограф, економіст регіонального розвитку, викладач географії".

У 1994–1997 рр. – аспірант, у 1997 р. – асистент кафедри економічної та соціальної географії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1998 р. захистив кандидатську дисертацію *"Територіальна організація виробництва Столичного макрорайону"* за спеціальністю 11.00.02 "Економічна та соціальна географія" (науковий керівник – д-р геогр. наук, проф. С. І. Іщук).

Із 2002 р. – доцент кафедри економічної та соціальної географії, у 2004–2007 рр. – докторант.

Читав курси: *"Регіональна економічна і соціальна географія"*, *"Географія населення"*, *"Електоральна географія"*, *"Основи районного планування"*.

Автор понад 40 наукових праць.

Наукові інтереси: регіональна економічна і соціальна географія, політична географія та геополітика, електоральна географія, географія населення.

Помер 26 серпня 2009 р. у Києві.

З повагою: Колектив географічного факультету